

154 Mozart

Sommige mensen kom je vaak tegen.

Heel vaak.

Je papa en je mama, je broertjes en zusjes.

De kinderen van de klas zie je op schooldagen.

Soms zelfs als er vakantie is.

Als het goed is zie je ook oma en opa regelmatig.

En je burens.

Ik kom Mozart heel dikwijls tegen.

Daarnet nog, toen ik op de piano tokkelde.

En vorige zondag, toen ik in het orkest meespeelde.

Eergisteren hoorde ik een klein Japans jongetje.

Een filmpje op Youtube.

Wat speelde hij?

Mozart.

Als mijn oudste dochter thuis zingt,

hoor ik dat ze vaak Mozart zingt.

Ik zei dat ik Mozart dikwijls tegenkom.

Het is dus echt waar.

Heel echt waar.

Wanneer Mozart leefde?

Al heel lang geleden,

Ongeveer 250 jaar geleden.

Tussen 1756 en 1791.

Dat is maar heel kort, merk je dat?

En hoe je erachter komt, hoe oud Mozart werd?

Dan neem je het grootste getal.

Trek daar het kleinste getal vanaf.

$1791 - 1756 = 35$

Mozart werd maar 35 jaar oud!

In de korte tijd dat hij leefde,

heeft Mozart heel veel muziek geschreven.

We noemen dat: gecomponeerd.

Hij schreef duizenden nootjes op papier.

Hij componeerde opera's, symfonieën,

concerto's, sonates, liederen, missen,

een requiem...

Het kan niet op.

Ik kan er maar één ding van zeggen:

buitengewoon mooi.

Niet te geloven, wat hij allemaal klaar kreeg.

In Salzburg (daar werd Mozart geboren)
en in Wenen (daar stierf Mozart)
zijn ze bijzonder fier op "hun" Mozart.

God gaf de kleine Wolfgang Amadeüs Mozart
wel een heel bijzonder talent.

Als kleine jongen kon hij immers al
bijzonder goed piano en viool spelen.

Zijn papa Leopold Mozart was zijn leermeester.

Met zijn papa trok de kleine Wolfgang overal naar toe.

Naar Parijs, naar Londen... in een tijd dat er nog
geen auto's, bussen, treinen en vliegtuigen waren.

Als wonderkind speelde hij in de mooiste paleizen.

Maar het bleef niet met muziek spelen.

Hij ging immers componeren.

Heel veel. Duizenden en duizenden nootjes.

Of we Mozart in de hemel gaan terugvinden,
weet ik natuurlijk niet.

Dat hangt af van hoe het zat
met het hart van Mozart.

Had hij de Here Jezus lief?

Mogelijk wel. Ik hoop natuurlijk van wel.

Want als ik hem in de hemel tegenkom,
zal ik hem vertellen dat ik heel dikwijls
werken van hem heb mogen uitvoeren.
En dat ik het steeds weer heel mooi vond.
En dat de mensen het mooi vonden.

Ik weet wat Mozart dan zal antwoorden.

"O, ja, fijn.

Ik heb gedaan wat ik moest doen.

God had mij talenten gegeven.

Ik heb ze gebruikt.

Tot eer van Hem."

Mozart in de hemel?

Ik hoop het.

Want sommige werken van Mozart

vind ik een beetje raar.

Hele mooie muziek, maar gecomponeerd

op hele rare teksten. Vieze teksten.

Zo ken ik van hem een paar slaapliedjes...

Nee, daar ga ik echt niet over schrijven.

Ba.

© Tonny Appermont

155 Boxen

Voor dit verhaal moet je je oren opendoen.

Het gaat over geluidsboxen.

Ken je die dingen?

Soms heel erg groot.

Er komt ontzettend veel geluid uit.

Die boxen zijn niet erg "milieuvriendelijk".

Ze zijn ronduit gevaarlijk.

Voor je oren.

Ik deed vroeger vaak kinderdans op de speelplaats.

De muziek werd afgespeeld op plaatjes.

En uit de boxen weergalmde volksmuziek.

Het klonk best luid.

Dat was nodig, omdat er best veel geluid was

van al die spelende kinderen.

Tussen de voetballende, touwtje springende,

hoepelende en knikkerende kinderen

deden wij dan nog eens kinder- en volksdansjes.

Het was allemaal heel mooi.

Toch wilde ik één ding niet hebben:

dat kleuters heel dicht bij de box gingen staan.

Sommige kinderen wilden een oor tegen de box houden.

Ik heb het hun verboden!

Niet doen!

Slecht voor je oren!

Nu heb ik zeker niet altijd gelijk in wat ik zeg

en in wat ik denk.

Maar hier had ik 100 % gelijk.

En als je het niet gelooft,

ga dan naar de specialist van NKO

(neus - keel en oren).

Vraag aan die dokters of je oren

tegen heel veel decibels bestand zijn.

Ik weet wat hij zal antwoorden:

zijn je ogen tegen heel veel licht bestand?

Kun je met je ogen naar de zon blijven kijken?

Wel, met je oren kun je ook niet constant

heel veel geluid verdragen.

Let dus ook op voor de oortjes

van je smartphone of iPhone.

Zet ze niet te luid!

Het zijn dieven:

ze stelen je oren.

Ze maken je oren kapot.

En als je als ik in een orkest meespeelt,
kan het nuttig zijn dat je oordopjes in je zak hebt.
Het durft er soms wel eens luid aan toe gaan.

Luister je niet naar mijn goede raad?
Bescherm je je oren niet?
Vermijd je heel luide muziek niet?
Dan krijg je later wellicht last met je oren.

Oorsuizingen. Heel vervelend.
Je hoort niet meer goed.
Je moet een hoorapparaat gebruiken,
om nog iets te kunnen horen.
Heel vervelend.

Je oren verslijten al genoeg,
ook als je ze goed verzorgt.
Dus... oppassen geblazen.

Voorkomen is beter dan genezen.

God gaf je een prachtig lichaam.

Met zintuigen.

Ogen om de mooiste dingen te zien.

Een neus om heerlijke geuren waar te nemen,
soms om van weg te dromen.

Tastzin om van alles en nog wat te voelen.

Smaakzin om te genieten van al wat lekker is.

En een gehoor.

Wij hebben het allemaal gekregen,

en we mogen er zelf voor zorgen.

En gebruiken tot Zijn eer.

Een heerlijke opdracht.

© Tonny Appermont

156 Ongeval

Ken je de oplossing voor dit raadsel?

Niemand wil het,

maar bijna iedereen krijgt het,

vroeg of laat.

Wat is het?

Jij weet het natuurlijk,

want je hebt de titel van dit verhaal gezien.

Gelukkig zijn de meeste ongevallen klein,

maar er zijn ongevallen, die de krant halen.

In de krant lees je dan:

vier zwaargewonden bij botsing.

Je hebt het op een wip gelezen,
maar voor sommige slachtoffers verandert
hun hele verdere leven.

De meeste mensen genezen na het ongeval,
maar er zijn mensen met dikke pech:
hun been moet geamputeerd worden,
ze kunnen nooit meer stappen,
ze komen blind of doof uit een ongeval,
ze hebben voor de rest van hun leven pijn,
ze moeten de rest van hun leven in de rolstoel,
ze zijn verminkt...

Ik hoop dat jij nooit slachtoffer wordt in een zwaar ongeval.

Dat de vliegtuigen, die jij neemt, veilig en wel
landen op de plaats van bestemming.

Dat de treinen, die jij neemt, niet botsen,
niet in brand vliegen.

Dat je geen slachtoffer wordt van een terreuraanval.

Dat de auto, waarin jij zit, niet betrokken geraakt in een ongeval.

Dat jij geluk hebt met je fiets.

Een valpartij is zo gebeurd:

kapotte elleboog, kapotte knie,

bloedend hoofd, schouder uit de kom...

Als jij op straat loopt, hoop ik dat er geen fiets,

brommer, auto, bus op vrachtwagen op je inrijdt.

Ook in huis kan er van alles misgaan:

een elektrische schok, je verbrandt je aan de kachel

of aan het fornuis,

een gasontploffing,

met je vingers tussen de deuren,

uitgegleden op de natte vloer,

voet omgezwikt,

hete koffie of thee over je heen gekregen,

glas laten vallen en erin getrapt,

enzovoort.

Wat een ellende.

Ik geloof dat we dikwijls bewaard worden voor ongevallen.

Want het ongevallenspook loert overal.

"Ik zal je beschermen,
Ik zal je bewaren,
Ik zal rondom je zijn."

Voor mij zijn die woorden uit de Bijbel
even zalvend als zalf dat is
op etterende wonden.

Alleen met God kan je gerust zijn.

Gebeuren er in het leven van de christen nooit
enge dingen?

Gebeuren er in het leven van de christen geen ongevallen?

Natuurlijk wel, waar je weet dat God toch bij je is.

Hij kon het ongeval voorkomen, maar het is toch gebeurd.

Hij zal blijven voor je zorgen.

Hij zal met je zijn. Nu en morgen en altijd.

© Tonny Appermont

157 Knap

Ik was bij een leraar thuis.

Mijn zoon moest leren.

Maar ik niet.

Ik kon misschien buiten een wandeling maken?

Of beter binnen wachten?

Want buiten was het koud.

Ik weet het: ik schrijf een verhaal.

Op mijn laptop.

Zo gezegd zo gedaan.

Ondertussen is één van de zoontjes van de leraar

druk in de weer met zijn lego.

Prachtige lego.

Veel meer dan de witte en rode blokjes van

zoveel jaar geleden.

Hij haalt met gemak een zelfgebouwd werkstuk

weer uit elkaar.

De handleiding zegt hoe het moet.

Je kunt verschillende dingen construeren

met deze blokjes.

Hoe oud ben jij?

Bijna zeven jaar.

Zo. En kan je al lezen?

Ik laat hem een verhaal lezen uit "paden".

Mozart.

Ik ben benieuwd of mijn "proefpersoon",
die dus in het tweede leerjaar zit,
iets terecht brengt in zijn "leesles",
terwijl hij al de hele tijd met lego bezig is.

Even lezen?

Geen probleem.

Ik verschiet, want hij leest het heel vlot.

Hij weet ook wat hij leest.

En hij kan zelfs de data lezen.

Hoe is het mogelijk!

Ik vind het heel erg knap.

In de bijbel is er een jongeman ook heel knap.

Het is Daniël.

Je leest het verhaal van Daniël in het boek Daniël.

Hij hoorde tot de groepje jonge Israëlieten,

die werden uitgekozen om dienst te doen

bij koning Nebukadnessar.

Om bij dat groepje te kunnen komen,

moest je gezond zijn en er goed uitzien.

Bovendien moest je slim en verstandig zijn.

De opleiding duurde drie jaar.

Je moest de taal en de boeken
van Babylonië goed leren kennen.

Vier jongens kwamen uit Juda:
Daniël, Chananja, Misaël en Azarja.

Ze kregen andere namen:
Beltesassar, Sadrach, Mesach en Abednego.

Daniël en zijn vrienden waren heel wijs.
God zorgde ervoor dat ze alle boeken
van de geleerden uit Babylonië begrepen.
Bovendien kon Daniël ook nog dromen uitleggen.

Na de opleiding van drie jaar mochten de jongens
bij koning Nebukadnessar komen.

De koning had met ieder van hen een gesprek.

Hij ontdekte dat niemand zo wijs was als
Daniël en zijn vrienden.

De koning nam hen in dienst,
en hij kon met hen over alle problemen in zijn koninkrijk
spreken.

Hij vond Daniël en zijn vrienden tien keer zo verstandig
als de andere wijze mannen in zijn koninkrijk.

Er gebeurde heel wat in het leven van Daniël,

een bijzondere knecht van God.

Ik kies voor Daniël het gepaste woord: knap.

Als ik heel eerlijk moet zijn,

het is de God van Daniël die "knap" is,

want Hij zorgt ervoor dat Daniël knap is.

Ik hoor je denken:

is dat die Daniël van de leeuwenkuil?

Inderdaad.

© Tonny Appermont

158 Sinterklaas

Sinterklaas Kapoentje,

leg wat in mijn schoentje,

leg wat in mijn laarsje,

dank u Sinterklaasje.

Je kent het liedje vast en zeker.

Want je leerde dit liedje op school,

of op internet,

of van papa en mama.

Vieren ze bij jou thuis dat feest van
Sinterklaas en Zwarte Piet?
Dan heb je geluk,
want dan krijg je op 5 of 6 december
een heleboel snoep en speelgoed.

Als jullie ouders het feest niet vieren,
dan krijg je wellicht een cadeau met Kerstmis.
Ook leuk, misschien nog leuker.

Wij vierden vroeger het feest van Sinterklaas.
Ik geloofde dat hij het was die ons voorzag
van de lekkerste snoepjes,
de leukste speeltjes.
Ik zong de sinterklaasliedjes uit volle borst mee.
Ik vond het wel vreemd dat rijke kinderen
meer kregen van Sinterklaas dan armere kinderen
(zoals ik).
Heb ik ooit een dag honger of dorst geleden?
Nooit.
Heb ik ooit een dag zonder kleren moeten lopen?
Neen.

Kreeg ik dan alles wat ik wilde?

Zeker niet.

En nu ben ik daar blij mee.

Want nu kan ik ook niet alles kopen wat ik wil.

Bijlange niet.

De verlangens zijn groter dan de portemonnee.

Ik ken iemand die wel degelijk alles geeft,

wat je nodig hebt.

Maar dat is niet Sinterklaas.

Het is wel de Here God.

Hij schiep de wereld.

Hij zorgt ervoor dat alles blijft draaien.

Hij onderhoudt Zijn Schepping.

Hij geeft de mensen wat ze nodig hebben.

Moeten die mensen dan niets doen?

Natuurlijk wel.

God laat het koren groeien,

God laat de regen komen,

God laat de zon schijnen,

maar de mensen moeten het zaaien,

onkruid wieden, onderhouden, maaien.

Heeft God een boek?

Verhalen © Tonny Appermont

tonny.appermont@telenet.be

Geschreven in december 2016

Ja, een boek met de namen van de "levenden",
dat zijn alle mensen die Jezus liefhebben.

Houdt God bij wat je allemaal goed en verkeerd doet?

Hij weet alles wat je doet.

Hij kent je van binnen en van buiten.

Maar de verkeerde dingen van de christen worden
door het bloed van de Here Jezus weggedaan.

Wat ik die gekke Sinterklaas altijd weer hoor zeggen?

"Dit jaar zijn er geen stoute kinderen."

Was het maar zo.

Ik zie in ieder geval wel stoute kinderen.

Hoeveel?

Teveel.

Hopelijk ben jij er niet bij.

© Tonny Appermont

159 Ijsbloemen

Ijsbloemen.

Jij denkt natuurlijk dat je die in de winkel kunt kopen.

Maar dat is niet zo.

Rozen kun je wel in de winkel kopen.

En anjers, lelies en cyclamen ook.

Maar ijsbloemen verkopen ze niet.

Waar komen die dan vandaan?

Groeien ijsbloemen op de Noordpool?

Vind je ijsbloemen nog veel?

Vroeger zag je overal ijsbloemen.

Op de ruiten.

De mensen hadden huizen zonder centrale verwarming.

In één kamer werd er gestookt, dat was dan de zitkamer en keuken (tegelijkertijd).

In de andere kamers was het koud.

De ruiten waren dun. Er bestond geen dubbel glas.

Als het buiten vroom, kwamen er ijsbloemen op de ruiten.

Heel erg mooi.

Maar heel koud.

Je kon dan door de ruiten wel naar buiten kijken.

Maar je zag alles vaag door die ijsbloemen.

Er kwam wel licht naar binnen.

De mensen probeerden zich zo dik mogelijk te kleden.

Veel mensen liepen rond met koude voeten.

Maar die kon je dan weer warmen aan de "Leuvense stoof".

Dat was vroeger.

Maar nu terug naar vandaag.

Als het buiten koud is,

moet je je ook warm kleden.

En oppassen dat je snottebellen niet bevrozen.

Veeg je neus op tijd af.

Houd de deuren dicht,

anders stookt mama voor de vogeltjes.

En door de vrieskou kan het ook gevaarlijk glad zijn.

De straat kan soms veranderen in een glijbaan.

Oppassen geblazen.

Sommige honden vinden de vrieskou geweldig.

En ijsberen.

Die willen niets liever.

Ik hou meer van de zon en van warmte.

Als het buiten ijskoud is, probeer ik het binnen

lekker warm te maken.

Heerlijk toch.

Je kunt zelf ook warm zijn voor andere mensen.

Dan is het nodig dat je vriendelijk bent.

Dat je de anderen wilt helpen.

Dat je een goed woord hebt voor de ander.

Jij bent toch geen diepvriezer voor de anderen?

Een koele kikker.

Iemand die zich niets aantrekt van de anderen.

Probeer te lijken op de Here Jezus.

Hartverwarmend.

Zout.

Licht.

Fijn om mee te vertoeven.

© Tonny Appermont

160 Platte band

(nevenverhaal bij "een genezing op sabbat",

Mattheüs 12: 9-14 en Marcus 3: 1-6)

Zondagmorgen.

Dat betekent een fijne morgen.

En een fijne dag.

Zijn de kinderen dan vrij?

Ja en neen.

De kinderen moeten niet naar school, maar toch.

De kinderen moeten naar de zondagsschool.

Ze leren over de Here Jezus.

Ze zingen liedjes en ze mogen ook knutselen.

Ze kijken naar een filmpje.

Ze spelen toneel.

Papa en mama gaan niet naar de zondagsschool.

Zij blijven in de eredienst.

De kinderen zijn blij dat zij niet in de dienst moeten blijven.

Veel te moeilijk!

Wim en Anne zitten in dezelfde zondagsschoolklas.

Het was vanmorgen heel fijn!

"Kom," zegt mama, "we moeten naar huis,

het is al tien over twaalf."

Even later rijden papa, mama,

Wim en Anne met hun auto naar huis.

Ze moeten nog tien minuten rijden om thuis te komen.

Opeens ... pffff ... hé, wat is dat?

"PLATTE BAND," zeggen Wim en Anne tegelijkertijd.

En ze hebben gelijk.

"Moeten we nu te voet naar huis?" vraagt Wim.

"Hoezo te voet? We hebben een reservewiel hoor."

"Ja, maar..."

"Ja maar wat?"

"Het is vandaag zondag.

Mag je dan wel werken?"

Papa wordt een beetje boos.

"En wanneer moet ik dan dat wiel vervangen?"

Morgenvroeg om vijf uur?

Ik moet 's maandags om zes uur op mijn werk zijn, hoor."

Mama zegt: "Als je op zondag een ongeluk krijgt,
komt de ziekenwagen je ook niet halen op maandag."

Anne zegt: "En als mama geen eten zou maken op zondag,
had jij een lege maag."

En Wim zegt: "Toch ben ik blij dat ik 's zondags niet naar school moet."

En hij heeft gelijk.

Zondag is geen werkdag;

Zondag is een fijne vrije dag.

Je mag speciaal aan de Here denken.

Je mag uitrusten.

En je mag ervan genieten,
dat papa vandaag niet naar zijn werk moet.
En dat mama thuis is.

Rust maar uit ... op zondag!
Slaap niet als je op school bent!
Of als je iets moet doen voor papa en mama.

Ondertussen is het wiel al lang vervangen.
Papa heeft de kruk terug in de koffer gelegd.
Ook de lekke band moet in de koffer.

"Morgen breng ik het wiel binnen
bij de bandencentrale.
Want die mensen werken niet op zondag."

En gelijk hebben ze.

© Tonny Appermont

161 Vissen vangen

(Nevenverhaal bij "de wonderbare visvangst"

Lucas 5: 1-11)

Ken jij het beroep van Simon Petrus?

Was hij piloot?

Was hij buschauffeur?

Was hij misschien garagist?

Of werkte hij aan de computer?

"Dat kan niet," zullen jullie zeggen.

"In die tijd waren er nog geen vliegtuigen,

of bussen,

en ook geen auto's

en zeker geen computers."

Was hij dan tentenmaker?

Of boer?

Was hij dokter of schrijver?

Was hij timmerman, visser of koopman?

Wie slim is, weet het nu.

Deze beroepen waren er wel in de tijd

van de Here Jezus.

Petrus was een visser.

Hij had een boot.

Hij had netten

en hij had twee handen om te werken.

Daarmee probeerde hij zoveel mogelijk

vissen te vangen,

om die dan op de markt te verkopen.

Vissen vangen doe je 's nachts.

Dan zwemmen de vissen niet zo diep.

En weet je wat zo fijn is?

Als je 's morgens aan de wal komt

en de vissen uit de boot haalt,

kan je ze meteen verkopen op de markt.

Lekkere verse vis.

Want vissen bewaren zonder frigo

is niet zo eenvoudig.

Daar is Petrus al met zijn boot.

Het is vroeg in de morgen.

Petrus heeft de hele nacht hard gewerkt.

In de Bijbel staat hoeveel vissen hij gevangen heeft.

Weet je hoeveel?

Nul vissen. 0.

Zijn boot had hij liever aan wal laten liggen.

Hij was beter gaan slapen.

Als Petrus 's morgens aan wal komt,

ziet hij dat er heel veel volk staat

rondom de Here Jezus.

Petrus vaart recht naar Jezus toe.

Dan kan hij tegelijkertijd luisteren naar de Here Jezus

en tegelijkertijd de netten schoonmaken.

Want die zijn aardig vuil geworden.

Stom hé.

Geen enkele vis gevangen.

Wel vuile netten.

HOOR!

Jezus vraagt iets aan Petrus.

"Petrus, mag Ik in je boot komen?"

Petrus hoeft daar geen minuut over na te denken.

"Ja Here, kom maar in mijn boot."

Lees die geschiedenis maar in Lucas 5: 1-11.

Er gebeuren daar een heleboel wonderlijke dingen.

Weet je wat ik fijn zou vinden?

Dat jij je levensbootje ook voor de Here Jezus
beschikbaar stelt.

En als de Here Jezus in je leven mag komen...
dan gebeuren daar een heleboel wonderlijke dingen!

© Tonny Appermont

162 Zondagsschool

(Nevenverhaal bij "de kinderzegening".

Matteüs 18:1-6, Marcus 9:33-37, Lucas 18:15-17)

Kwart over tien.

De kinderen mogen naar de zondagsschool.

Het wordt heel rustig in de dienst.

Als de kinderen weg zijn, is het altijd rustig.

Want de kleine baby's huilen,

de peuters zitten niet stil,

de kleuters maken lawaai,

de kleine jongens draaien op hun stoel...

Nee, rustig is anders.

Maar nu wordt het echt stil.

In de zondagsschool hoor je vrolijke geluiden.

De kinderen zingen een lied in hun klasje.

"Diep, diep, als de zee... is Jezus' liefde
voor jou en mij."

Het klinkt mooi.

Dan vertelt juffrouw Els een verhaal.

O, wat is het spannend.

't Gaat over Petrus en Johannes.

Die moeten in de gevangenis.

Zij hebben niemand kwaad gedaan.

Zij hebben over de Here Jezus verteld.

Daarom moeten ze in de gevangenis.

Zal de Here hen helpen?

Ja, ja, natuurlijk. De Here vergeet zijn knechten niet.

Nu mogen ze knutselen.

De kinderen moeten Petrus en Johannes
op een papier plakken.

En dan ... akelig ... dan moeten ze tralies plakken
over die twee mannen.

't Is net alsof Petrus en Johannes nu echt

in de gevangenis zitten ...

en dat omdat ze over de Here Jezus hebben verteld.

Nu bidden ze samen:

"Here, dank U voor het mooie verhaal.

Dank U dat we mochten knutselen.

Dank U dat U van ons houdt.

Dank U dat U ons wilt zegenen.

Helpt U ons, dat ook wij

aan anderen gaan vertellen over U?

Amen."

"Juffrouw?"

"Ja, Marijke."

"Wat is zegenen?"

"Dat betekent dat de Here het goede voor ons wil.

Zegeningen zijn fijne dingen.

De Here wil ons blij maken.

Hij wil ons alles geven wat we nodig hebben."

"En moeten wij dan niets doen?"

"Eigenlijk niet, of toch...

De Here wil Koning zijn van ons leven.

Hij wil de baas zijn van ons.

Hij wil onze Heer zijn."

Ken jij de HERE Jezus?

Dan zal de Here Jezus je zeker zegenen.

© Tonny Appermont

163 Dood

Lieze heeft een konijntje.

Zo een mooi konijntje.

Het is klein en lief.

Lieze heeft haar diertje een naam gegeven:

Langoor.

Langoor krijgt lekker eten van Lieze.

Nee, hij krijgt geen suikergoed.

Dat lust hij niet.

Langoor drinkt ook geen limonade.

Dat weet Lieze.

Lieze zorgt goed voor haar konijntje.

Ze heeft hem water en veel groen.

Langoor is nu zes weken oud.

Langoor is lief.

Hij is een hip konijntje.

Papa heeft een hok gemaakt voor Langoor.

Jaja, Lieze kan nu echt goed zorgen voor Langoor.

"Mama, mag ik Langoor meenemen naar school?

Ik wil hem zo graag tonen aan de kinderen van de klas."

"Vindt je konijntje dat wel fijn?

"Toe mam, de juf zegt dat het mag."

"Allee dan, maar voorzichtig dan met je konijn."

Langoor wordt in een doos gezet.

Hij mag mee.

Zou Langoor er ook blij mee zijn?

Ik denk het niet.

Langoor doet zo raar.

Langoor zit liever niet in zo een klein doosje.

En dan in de school...

Alle kinderen mogen Langoor even vasthouden.

O, o, ooo...

De kinderen vinden het prachtig.

Maar Langoor vindt het akelig.

Langoor heeft schrik.

Dat zie je.

Hij wil wegkruipen, maar dat gaat niet.

Je kunt niet wegkruipen in een doos.

Je kunt al raden wat er daarna gebeurt.

's Nachts wordt Langoor heel ziek.

En als Lieze 's morgens bij het hok van Langoor

gaat kijken,

dan ligt Langoor er wel heel stil bij.

"Mama, Langoor is zo stil.

Slaapt hij nog?"

Maar dan ziet Lieze het.

Langoor is dood.

Haar Langoortje is dood.

"Had ik Langoor maar niet meegenomen naar school."

Maar nu is het te laat.

Op de wangen van Lieze komen dikke tranen.

Heel dikke tranen.

Had ze het maar geweten.

Dan had ze Langoor niet meegenomen.

En dan leefde Langoor nog.

Maar nu is het te laat.

Te laat.

© Tonny Appermont

164 Tong

"Ja, maar hij begon eerst!"

"Dat is niet waar! Hij duwde mij en ..."

Rik en Jan hebben ferme ruzie.

Ze stampen elkaar.

Ze trekken elkaar aan de oren.

Ze willen elkaar opeten.

Zo boos zijn ze.

Nu staat de meester bij hen.

De ruzie is gedaan.

Maar de jongens zijn nog altijd boos.

Ze zijn rood en groen.

Ze willen nog vechten,

maar het gaat niet meer.

Want de meester staat vlak bij hen.

"Jan, wat doe jij?"

Rik wat doe jij?"

"Ja, maar hij begon eerst!"

"Dat is niet waar! Hij duwde mij en ..."

Ken jij dat?

Ooit ruzie gehad?

Wie begon er toen het eerst?

Hij of jij?

Zij of jij?

In de Bijbel staat dat er iets kleins van jou

heel veel kwaad kan doen.

Weet je wat dat is?

Niet je ogen.

Niet je neus.

Niet je handen en niet je voeten.

Wel je tong.

Pas op voor je tong!

Je zegt iets te veel en ...

hup ... RUZIE.

Je verwijt met je tong.

Je kunt heel veel stoute dingen zeggen met je tong.

Je kunt liegen, vloeken, bluffen, ruzie stoken...

Allemaal met je tong.

Pas op voor je tong!

Houd ze in bedwang!

Lees maar eens in Jakobus 3: 8 en 9.

© Tonny Appermont

165 Ester

In de Bijbel staat een heel bijzonder Bijbelboek.

Het is bijzonder omdat je in dat boek nergens

de naam van God tegenkomt.

Maar God is wel aan het werk.

In het leven van Ester.

Er bestaat een nieuwe Bijbelvertaling:

Bijbel in Gewone Taal.

Daarin hebben ze toch in het boek Ester

één keer de naam van God gebruikt.

In hoofdstuk 8 vers 17 staat:

"Veel mensen gingen de God van de Joden vereren,

omdat ze bang geworden waren voor de Joden."

Maar ... in de oorspronkelijke tekst staat dat dus niet.

Daar staat "Veel mensen werden Jood..."

Het verhaal van Ester is ongelooflijk mooi.

Ester was zelf ook ongelooflijk mooi.

Jammer dat er in die tijd nog geen camera's waren.

Dan konden we nu verbaasd zijn hoe mooi ze was.

Ik ga hier het verhaal van koningin Ester niet vertellen.

Je vindt het in de Bijbel.

Ik kan er wel van vertellen dat het op zijn minst

een heel spannend verhaal is.

Ester beleefde heel erg spannende avonturen.

Ze kon haar hoofd erbij verliezen. Letterlijk.

"Kom ik om, dan kom ik om", zei Ester.

Iedere Jood wordt telkens opnieuw bemoedigd,

als hij / zij dit verhaal leest.

De Joden hebben er ook een prachtig feest

van overgehouden: het poerimfeest.

Dat is een echt leuk feest dat bewijst dat de Joden

echte feestneuzen zijn.

De Here God is zeker geen saaie God,

maar een God, die houdt van blije mensen.

Er is in het boek Ester ook een naam,
waarvan de Joden niet moeten weten.

Het is de naam van Haman.

Als je wil weten, waarom ze van Haman niet moeten weten,
moet je het verhaal in de Bijbel opzoeken.

Doen.

Wel even je best doen om dat boek Ester in de Bijbel
te vinden.

Maar dan ... genieten maar.

En heb je een kinderbijbel?

Misschien vind je daarin wel een tekening van Ester.

Is Ester daar bijzonder mooi?

Dan heeft de tekenaar goed gewerkt.

Vind je de tekening van Ester in de kinderbijbel maar niks?

Dan heeft de tekenaar zich vergist.

Want Ester was buitengewoon mooi.

© Tonny Appermont

166 Prijs

Heb jij ooit een prijs gewonnen?

Wellicht wel.

Sommige prijzen zijn niet moeilijk om te winnen.

Er zijn weinig deelnemers.

De kans dat je de prijs wint is dan groot.

Zo kun je het voetbaltornooi op school winnen.

Je kunt een prijs winnen met een tombola.

Jouw lotje had prijs.

Want jij had nummer 29 072.

Je hebt een stofzuiger gewonnen.

Proficiat.

Nu kun je mama helpen met stofzuigen.

Wie wereldkampioen wordt, krijgt ook een prijs.

De wereldkampioen wielrennen krijgt

een boeket bloemen,

een smak geld

en hij mag een heel jaar lang

de regenboogtrui aantrekken.

Wereldkampioen wielrennen worden

is echt niet zo gemakkelijk.

Een neef van mij kreeg vorige vrijdag

de publiekscultuurprijs van de stad Bilzen.

De aanwezig mensen,

allemaal van cultuurverenigingen,
konden stemmen voor één van de vijf
genomineerden.

Elke cultuurvereniging kreeg één stem.

Wie de meeste stemmen behaalde,
won de publiekscultuurprijs Bilzen.
(een prijs die om de twee jaar
wordt uitgereikt).

Toch wel een hele eer,
als je met die prijs gaat lopen.
De prijs was dit keer geen "geld"
(jammer jammer),
maar wel een mooie schilderij
en natuurlijk eer en naambekendheid.

Wie die neef van mij dan wel is?

Stijn Moekaars.

Jeugdschrijver maar nog veel meer.

Jullie moeten vast eens boekjes
van hem gaan lezen.

Je vindt ze in elke bibliotheek.

Of je kunt ze natuurlijk kopen

in een boekenwinkel.

Beslist de moeite waard.

Anders had hij trouwens die prijs

nooit kunnen winnen.

Proficiat Stijn!

Ik las in de klas altijd verhaaltjes

voor van Stijn Moekaars.

De kinderen waren er verzot op.

Ik hoop later ook een prijs te winnen:

de prijs die je krijgt als je met Jezus leeft.

Weet je welke prijs dat is?

Een geldprijs?

Een beker, een trui of een fles wijn?

Eer?

Naambekendheid?

Neen hoor, iets veel mooiers.

Eeuwig Leven.

Een plaats in de schone hemel.

Is die prijs maar voor één persoon?

Nee hoor, gelukkig niet.

Voor ieder, die in Jezus gelooft,

die Hem aanneemt in zijn hart,

die Jezus belijdt als Heer,
is er de prijs van "eeuwig leven".

En dat is niet niks.

Dat is ... fantastisch nieuws.

Goed nieuws.

In het Grieks: EVANGELIE.

© Tonny Appermont

167 Toon

Ik weet natuurlijk niet hoe oud jij bent.

Als jij nog heel jong bent,

heb je vast nog nooit gehoord

van Toon Hermans.

Als jij veertig jaar of ouder bent,

dan ken jij hem natuurlijk maar al te goed.

Wat hebben wij vroeger genoten

van de TV-shows van Toon Hermans.

En misschien heb jij hem ooit live aan het werk gezien.

Dan zul je je die show altijd blijven herinneren.

Er bestaan heel wat video-opnames van Toon.

Je vindt nog cd's met liedjes van Toon.

Je vindt nog boeken met teksten van Toon.

Je vindt zelfs bladmuziek.

Ik schrijf over Toon, omdat hij geboren werd

op 17 december 1916.

Dat is 100 jaar geleden.

Toon werd geboren in een rijk gezin,

maar door allerlei toestanden

werd dat rijk gezin en arm gezin.

Toon verloor zijn papa toen hij nog maar 11 was.

In zijn one-man-shows vertelde hij dikwijls over vroeger.

Toen hij een arme jongen was in Sittard.

En hij maakte liedjes over vroeger.

Altijd weer mooi.

Ik hou erg van Toon Hermans.

Ik speel zijn liedjes op de piano.

Ik luister naar zijn liedjes.

Ik kijk graag terug naar zijn shows.

Ik hang aan zijn lippen.

Een echte artiest.

Duizenden mensen genoten van zijn optredens.

Elk jaar werd de show ook uitgezonden op de televisie.

Heel Vlaanderen hing dan aan de buis.

Heel Nederland keek dan naar de televisie.

Iedereen keek naar Toon.

Hij liet iedereen genieten.

Hij liet iedereen lachen.

Maar het was nooit gemeen.

Het was nooit vulgair.

Diezelfde Toon schreef ook heel mooie gedichten.

En hij schreef zelfs een gebedenboekje.

Heel wat mensen gebruiken teksten van Toon

in een begrafenisdienst,

of op een doodsprentje (gedachtenisprentje).

Dus... Google maar eens en zoek Toon Hermans

en wat je dan te zien krijgt,

mooi mooi mooi

af af af

perfect.

Je zult er geen spijt van hebben.

© Tonny Appermont

168 Mail

Eén jaar heb ik verkering gehad.

Langer heeft de verkering niet geduurd.

Was het toen af?

Was het toen uit?

Je weet toch wat het woord "verkering" betekent?

Ik was verliefd.

Heel erg verliefd.

Op Sibylle.

En gelukkig was het wederzijds.

Sibylle was verliefd op mij.

Als die twee "verliefden" elkaar vinden

en elkaar dan heel vaak wensen te spreken,

te ontmoeten, te omarmen, te kussen, te telefoneren

dan is dat "verkering".

Wat wij heel ook veel deden?

Wij schreven naar elkaar.

Ik vond het leuk om liefdesbrieven te schrijven.

En Sibylle vond het leuk om liefdesbrieven te krijgen.

Ze heeft de brieven nog.

Of ik er één wil afdrukken?

Jij bent wel erg nieuwsgierig.

Niet dus.

De brief was privé.

Gericht aan mijn Sibylle.

We woonden 100 km van elkaar.

We telefoneerden en stuurden brieven.

Telefoneren deed je met een telefoon
en niet met een GSM, iPhone of smartphone.

Die dingen bestonden nog niet.

Brieven stuurde je met de post.

Want e-mail bestond niet,
e-mail betekent elektronische post.

Wij hadden wel "mail" - dus post,
maar dat waren papieren brieven,
die je stuurde in een briefomslag,
met een zegel erop.

Twee dagen later kwam de brief aan.

Brieven gaven heel veel vreugde.

Wat heeft Tonny geschreven?

Wat heeft Sibylle geschreven?

De brief bezorgde je serieuze kriebels.

Na een jaar werd onze verkering ingeruild
voor een huwelijk.

Dat was fijn.

Nu waren we echt bij elkaar.

Eigenlijk vind ik het een beetje jammer
dat we elkaar geen brieven meer sturen.

Ja... als we toevallig om één of andere reden
één of twee dagen van elkaar gescheiden zijn
dan sturen we elkaar een sms-je of een e-mailtje,
maar ... de brief was toch romantischer.

De dikste "liefdesbrief" ooit geschreven
komt van God zelf.

Je vindt die brief in iedere boekhandel.

Je vindt die brief op het internet.

Het is de Bijbel.

In die brief vertelt God aan de mensen
door alle verhalen heen
dat Hij heel veel van de mensen houdt.

Heb je die brief al gelezen?

Doen!

© Tonny Appermont

169 Donker

Tegen het eind van december

wordt het vaak heel erg koud.

Dan kan er behoorlijk wat sneeuw liggen.

Dan kan het al stevig vriezen.

Maar dat is lang niet altijd het geval.

Sommige decembermaanden vriest het nauwelijks.

Dan vind je geen enkel sneeuwvlokje.

Alleen kunstsneeuw op kerstbomen.

Het gaat dan natuurlijk over december in Vlaanderen.

Maar één ding is er wel in december.

Elk jaar weer.

En dat is duisternis.

Valt het je niet op dat het 's avonds zo snel donker is?

En dat het 's morgens zo lang donker blijft?

Ik hou er eigenlijk niet van.

Ik heb liever licht.

Als ik met de auto rijd, let ik heel goed op

dat er geen "donkere voetgangers" onder mijn auto

terecht komen.

Je ziet die donkere voetgangers immers heel moeilijk lopen.

Sommige fietsers durven zonder licht te rijden

in het donker;

Heel gevaarlijk.

Zorg dat je gezien wordt.

Zeker als je als voetganger op straat stapt.

Let op dat ze je niet ondersteboven rijden.

Stap aan de linkerkant, zodat je de auto's ziet aankomen.

Zo kun je aan de kant springen als dat nodig is.

Weet je dat heel veel mensen in donkerheid wandelen?

Ik lees het in de Bijbel.

Iedereen, die Jezus niet kent, wandelt in donkerheid.

Hij is immers het Licht der wereld.

Zorg ervoor dat de Here Jezus in je hart komt.

Vraag het aan Hem.

Hij komt.

Dan wandel je niet langer in donkerheid.

Dan mag je in het licht wandelen.

© Tonny Appermont

170 Fouten

Vervelend, dat een mens altijd fouten maakt.

Altijd weer.

Ik heb het als ik muziek maak.

Zo graag wil ik foutloos spelen.

Alleen ... het lukt niet.

Je let even niet op en pats ... ernaast.

Ik heb het bij het schrijven van mijn verhaaltjes.

Telkens weer schrijf ik fouten.

Niet zo veel, maar toch.

Elke fout stoort.

Als ik dan mijn verhaal nalees,

haal ik er fouten uit.

Maar soms zie ik eroverheen.

Dan blijft de storende fout staan.

Alsof ik niet kan schrijven zonder fouten.

Heel vervelend dus.

De jockeys die met springpaarden werken,

hebben een hekel aan fouten.

Het paard heeft een balk laten afvallen:

4 strafpunten.

Weg overwinning.

Tennissers hebben de bal te ver geslagen.

Voetballers trappen de bal naast het doel.

Basketbalspelers missen net de korf.

Wat een ellende.

Hoe was het bij je examens?

Je hebt toch toetsen moeten maken met Kerstmis?

Had je fouten?

Waarschijnlijk wel.

Hopelijk niet te veel.

Men zegt dat je uit je fouten leert.

Dat zal wel waar zijn.

Maar ondertussen heb je vervelende fout gemaakt.

Soms moet je goed kijken om de fout te zien.

Je moet goed luisteren om de fout te horen.

Je moet goed opletten om de fout te vinden.

Hoeveel fouten staan er in de volgende zin?

Misgien stater wel cheen engkele faut in deeze zin of tog?

Hoeveel heb je er geteld?

Acht?

Dat is dan toch overdreven, want er staan er "maar" zeven.

Als je verkeerde dingen doet, noemt God dat zonden.

Stel dat je drie zonden op een dag doet.

Dat valt toch nog mee, niet?

Oei, ik tel even... Dat zijn er dan duizend op een jaar.

Als je dan 80 jaar oud wordt, kom je aan de hemelpoort met 80 000 zonden.

Toch geen wandelende engel, vind ik.

Ik hoop dat jouw zonden vergeven zijn,
want God haat zonden.

Gelukkig dat het bloed van de Here Jezus
reinigt van alle zonden.

Zo kom je als wedergeboren christen zonder zonden
aan de hemelpoort.

Gewassen, gereinigd, foutloos.

Klaar voor de hemel.

© Tonny Appermont

171 Bijna

De kinderen zitten in hun klas.

Nog enkele dagen en de kerstvakantie begint.

Twee weken gezelligheid bij papa en mama thuis.

En bij de broers en zussen.

Maar...

Veel kinderen hebben wel maar één broer of één zus,
ze zijn thuis met twee kinderen.

Voor sommigen is er alleen maar
een papa of een mama,
hun papa of mama zijn gescheiden
of één van hun ouders is gestorven.

Hoe dan ook, het is in ieder geval voor alle kinderen
een leuke vakantie.

Of er nu veel of weinig volk is.

Met leuke feesten.

Het kan niet op.

Eerste Kerstdag, tweede Kerstdag, Oudjaar,
Nieuwjaarsdag, tweede Nieuwjaarsdag, Driekoningen...
En niet zo gek lang geleden was er het Sinterklaasfeest.

Veel kinderen verdienen er ook een aardig centje aan:
ze lezen niet één nieuwjaarsbrief,
maar drie of vier brieven.

De juf van de klas vertelt
dat er heel wat Joodse feesten zijn,
die je terug kan vinden

in het Oude Testament van de Bijbel.

De drie grootste feesten zijn

het Paasfeest (Pesach),

het Wekenfeest (Sjavoet)

en het Loofhuttenfeest (Soekot),

maar het Kerstfeest is er niet bij.

In de klas ook moslims

en zij kennen ook feesten:

het Suikerfeest en het Offerfeest zijn de bekendste.

Maar ook bij de Moslims is er geen Kerstfeest.

Dat vind je alleen bij de christenen.

Maar dan vraagt de juf

wat dat Kerstfeest nu precies is.

Dat is al moeilijker.

Of niet?

Overal zie je kerstbomen,

er zijn kerstmarkten, hele kerstdorpen.

Soms loop je de Kerstman tegen het lijf.

Je kunt niet naast de kerstversiering doorkijken.

De huizen zijn versierd, buiten en binnen.

De winkelstraten puilen ervan uit

en je hoort vaak kerstmuziek.

Er zijn kerstconcerten,

kerstreizen, kerstfilms,

het kan niet op.

Door dat alles zou je ga vergeten

waarover het nu echt gaat op het Kerstfeest.

Juf vertelt het kerstverhaal uit de Bijbel.

Want in het begin van het Nieuwe Testament

vind je het verhaal van de geboorte van Jezus.

Het staat er wel drie keer beschreven,

telkens vanuit een andere hoek.

Het was allemaal heel bijzonder.

Gods Zoon werd immers geboren in Bethlehem

(betekent broodhuis – daar werd “Het Brood des Levens” geboren).

Hij werd niet geboren in een huis,

want er was nergens plaats.

Er stonden geen kerstbomen,

er was geen kerstverlichting, of toch?

Er was eigenlijk wel kerstverlichting.

Daar mochten de herders van genieten.

Arme herders,

die haast nooit iets speciaal beleefden,

hoorden midden in de nacht door engelen vertellen

dat de Christus, de Here, de Redder,

de Messias geboren was.

De engelen waren omgeven door stralend licht.

“Ik vind het jammer dat ik het niet gezien heb”,

zegt de juf.

Of er kerstmuziek was,

durft de juffrouw niet te vertellen.

Zongen de engelen?

Je vindt er geen antwoord op in de Bijbel.

Wat de juf wel weet:

de herders gingen op zoek naar het Kind
en ze vonden Hem, liggend in een voerbak
(precies zoals de engelen gezegd hadden)
en ze brachten Hem hulde.

Vol dankbaarheid gingen ze terug,
terwijl ze God loofden en prezen
over alles wat ze gehoord en gezien hadden.

Met Kerstmis vieren we dus dat de Here Jezus,
Gods Zoon, op aarde is gekomen.

We vieren dan zijn geboorte.

En wat er daarna gebeurt?

Van de “wieg” tot het “graf”?

Heel veel fantastische dingen.

Maar dat is weer een ander verhaal.

Wat ik wel weet:

elke ontmoeting met Hem maakt je blij,
net als dat bij de herders gebeurde.

© Tonny Appermont

172 Kerstboom

Staat er bij jullie thuis ook eentje?

Is het een echte?

Is ie groot?

Hangen er lichtjes in?

Bij ons staat er ook een kerstboom.

Momenteel hangen er alleen lichtjes in.

Veel lichtjes.

Meer dan 400 stuks.

Het heeft iets gezelligs.

En je ziet dat we in de kersttijd zitten.

Ik denk dat de kinderen er nog ballen

in gaan hangen.

Of iets anders.

Violen, trompetten, appeltjes...

Het kan niet gek genoeg.

Eigenlijk heeft heel die flauwekul

niet met Kerst te maken.

Toch niet met de geboorte van de Here Jezus.

Nochtans mag het van mij.

Ik bedoel die kerstboom.

Met al zijn prulletjes.

Wel hou ik niet van dat rare Duitse kerstlied

O Tannenbaum, o Tannenbaum

Wie treu sind deine Blätter

Du grünst nicht nur zur Sommerzeit,

Nein, auch im Winter, wenn es schneit.

O Tannenbaum, o Tannenbaum,

Wie treu sind deine Blätter.

O Tannenbaum, o Tannenbaum,

Du kannst mir sehr gefallen.

Wie oft hat nicht zur Weihnachtszeit

Ein Baum von dir mich hoch erfreut.

O Tannenbaum, o Tannenbaum,

Du kannst mir sehr gefallen.

O Tannenbaum, o Tannenbaum,

Dein Kleid will mich was lehren.

Die Hoffnung und Beständigkeit,

Gibt Trost und Kraft zu jeder Zeit!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,

Dein Kleid will mich was lehren.

Versta jij een beetje Duits?

Niets?

OK. Dan volgt hier de vertaling:

O spar, o spar,
hoe trouw zijn jouw naalden.
Niet alleen groen in de zomer,
ook in de winter, als het sneeuwt.

O spar, o spar,
Jij bevalt me wel.
Hoe vaak heb jij in de kersttijd
mij blij gemaakt.

O spar, o spar,
jouw kleed wil mij wat leren,
Hoop en duurzaamheid,
Troost en kracht voor altijd.
O spar, o spar,
jouw kleed kan mij veel leren.

Wat een flauwekul.
Het is gewoon niet waar.
Een spar is een mooie

groenblijvende boom.

Maar om dan die spar te verafgoden,

vind ik wel een beetje overdreven.

Toegegeven, het is een mooi lied,

ik bedoel dan de melodie.

Wie wel hoop, duurzaamheid, troost,

kracht geeft?

Dat is de Here Jezus, die de sparren maakte.

O Tannenbaum, o Tannenbaum...

Ach ja, ik weet het,

het is zo niet bedoeld.

Maar eigenlijk kan je dan beter

andere kerstliederen zingen.

Kerstliederen die alle eer aan God geven.

Zijn er zo veel liederen?

Jawel.

Tientallen.

Honderden.

Ontstellend veel.

Niet te geloven hoeveel.

Kerstliederen van heel lang geleden.

En nieuwe Kerstliederen, pas geschreven.

Zoveel aandacht voor een geboorte!

Maar het was dan ook de geboorte van Gods Zoon.

Vier jij mee?

Ik ook.

© Tonny Appermont

173 Zwanger

Toen ik een kleine jongen was,
kende ik het woord "zwanger" niet.
Ik zag wel dat sommige vrouwen
een erg dikke buik kregen,
maar hoe en waarom,
daar had ik geen flauw idee van.

Als jongste van de familie heb ik mijn mama
nooit zwanger gezien.

Mijn oudste zus, die zestien jaar ouder is dan ik,
zag mama wel zwanger.

Ze heeft het wel vijf keer meegemaakt,
dat er een kindje groeide in mama's buik.

Maar ik weet niet zeker dat mijn oudste zus
het woord "zwanger" kende.

Vroeger waren de vrouwen immers "in verwachting".

Wie "in verwachting" was, kreeg een kindje.

Die mevrouw die "in verwachting" was,
was dus zwanger.

Maar ik wist absoluut niet waar de kinderen vandaan kwamen.

Werden ze gebracht door een ooievaar?

Kwamen ze uit bloemkool?

De schepping van Adam en Eva was voor mij duidelijk.

God nam klei, kneedde daarmee een man,
blies vervolgens de levensadem in zijn neus.

Voilà, Adam was er.

En dan wat later maakte God Eva, de vrouw.

God liet Adam in een diepe slaap vallen,
nam een rib,

bouwde daaruit Eva.

Ziedaar, Eva.

Het leuke vind ik dat er nu mannen zijn
met één rib minder dan de vrouwen.

Soit. (Lees: swat - het betekent: OK, het zij zo).

Maar waar ik vandaan kwam,

wist ik niet.

Ja, het moest iets te maken hebben met mijn papa en mama,
en omdat ze veel van elkaar hielden,
kwam er een kindje.

Dat was ik.

Later probeerde mama mij uit te leggen dat ik
uit haar buik kwam.

Ik dacht: daar is toch geen gat in die buik,
hoe kan ik er in geraakt zijn,
en hoe kon ik eruit geraken.

Ik heb het heel lang niet begrepen.

En dan leerde ik in de lagere school
dat Maria "ontvangen had" van de Heilige Geest.

Ik wist uiteraard niet waarover het ging.

Als ze nu gevangen had achter de Heilige Geest,
zou ik het wel verstaan hebben.

Maar ze had "ontvangen".

Wat had ze dan ontvangen?

Maar veel dingen uit de godsdienstles begreep ik niet.

Maar toch vond ik het mooi.

De grote kerststal in de kerk.

Dat is het verhaal voor morgen...

O ja, Maria was dus zwanger.
Van de Heilige Geest.
En in haar zat een heel bijzonder Kind.
Het was Gods Zoon.
Dat Kind werd in Bethlehem geboren.

Wat zeg je?

Je snapt er allemaal niets van.

Hoeft niet.

Het komt later wel.

Dan zul je het wel snappen.

© Tonny Appermont

174 Kerststal

België telt tien provincies.

Vijf van die provincies zijn Vlaams.

Vijf provincies zijn Waals.

Limburg behoort bij de Vlaamse provincies.

De hoofdstad van Limburg is Hasselt.

Vroeger waren er in Limburg steenkoolmijnen.

De mijngemeenten waren Genk, Maasmechelen

en Beringen.

Beringen heeft een deelgemeente met een bijzondere naam:

Stal.

In Stal ligt een straat met een bijzondere naam:
de Kerstmisstraat.

In die Kerstmisstraat zou je in de periode rondom Kerstmis
een wandeling moeten maken.

De straatlantaarns zijn gedoofd.

Toch baadt de straat in het licht.

De bewoners van die straat zijn fier dat zij wonen
in de Kerstmisstraat in Stal.

Ze tonen dat door in hun tuintjes lichtjes te hangen:
de lichtjes van Kerstmis.

En je vindt in die straat heel wat kerststallen.

Heel bijzonder.

Een toeristische trekpleister!

In sommige steden zie je een lege kerststal.

Maar die kerststal is niet altijd leeg.

Daar komt een toneel-Maria en een toneel-Jozef.

En soms een toneel-Jezus: een levende baby.

Dat kan ook een baby-pop zijn.

Levende ezels en levende schapen heb ik ook gezien
in de kerststallen.

Maar nog nooit een levende os.

Ik vraag me soms af of er nog ossen zijn.

De boeren hebben geen os meer nodig,

ze rijden liever rond met een tractor.

In de kerststallen met beelden

zie je wel een ezel en een os.

En boven de kerststal een engel, een ster...

In de kerststal vind je Jezus, Maria, Jozef,

een stel herders, drie wijzen.

Het is leuke volkscultuur, maar vind je dit terug

in de Bijbel?

Sommige dingen wel, maar sommige dingen ook niet.

De wijzen hebben geschenken gebracht naar Jezus.

Dat klopt.

Goud, wierook en mirre.

Dure geschenken.

Jozef en Maria hadden niets.

En ze werden vluchteling.

Ze moesten wegvlugten voor koning Herodes.

De wijze mannen werden door God gestuurd.

De ster achterna.

Tot in Bethlehem.

Om geschenken te brengen voor Koning Jezus.

Op die manier werd "de vlucht naar Egypte" gefinancierd.

Mooi toch.

Maar nogmaals, die wijzen hebben Jezus niet ontmoet

in de stal van Bethlehem.

Waar wel, weet ik ook niet.

Ik vermoed in één of ander tijdelijk verblijf in Bethlehem.

En die os? Hoe die in de stal terecht is gekomen?

Was die er wel?

Als ik later in de hemel kom, vraag ik het aan Jozef en Maria.

Was er bij de geboorte van de Here Jezus een os?

Ik ben benieuwd zijn het antwoord zal zijn.

Wat ik wel weet:

er was geen vroedvrouw en ook geen gynaecoloog.

Die waren er waarschijnlijk wel bij toen jij geboren werd.

Maar jij bent dan ook niet geboren in een stal.

Dat weet ik toch wel heel zeker.

© Tonny Appermont

175 Astronomisch

Op 21 december begint de astronomische winter.

Tevens einde van de astronomische herfst.

Op 21 maart eindigt de astronomische winter.

Tevens begin van de astronomische lente.

(Oei... kan ook 20 maart of 22 maart).

Wat een moeilijk woord: astronomisch.

Astronomische seizoenen zijn gebaseerd

op de baan van de aarde om de zon.

De weerkundige winter is veel eenvoudiger:

die duurt drie maanden,

van begin december tot eind februari.

Dus van 1 december tot 28 februari.

En dan begint de weerkundige lente.

Al even eenvoudig: drie maanden.

Van 1 maart tot 31 mei.

En dan komt de zomer

van 1 juni tot 31 augustus.

Tenslotte de herfst:

van 1 september tot 30 november.

Met die astronomische winter zit dat dus iets ingewikkelder.

Hij begint in 2016 op 21 december om 11u44.

Waar op 22 september 2016 de herfst begon om 16u21
(toen duurden dag en nacht precies even lang,
dus twaalf uur dag en twaalf uur nacht)
is dat op 21 december bij ons heel kort dag en heel lang nacht.
Als je het precies wil weten, kan je het opzoeken op het internet.

Op deze dag is het op de Noordpool donker,
niet alleen van 's morgens tot 's avonds,
maar ook van 's avonds tot 's morgens.
Daar blijft het dus 24 uur aan een stuk donker.
Als je niet graag in het donker zit,
moet je deze dagen dus zeker niet naar de Noordpool.
Op de andere pool, op de Zuidpool,
blijft het licht.
De Zuidpool baadt dus de hele dag in de zon.
24 uur aan een stuk licht.
Hoe die pinguïns kunnen slapen met al dat licht,
weet ik ook niet.

Even terug naar ons woord "astronomisch".
Astronomisch heeft dus alles te maken met sterrenkunde.
En sterren zijn verschrikkelijk groot.
Het zijn bijzonder grote vuurbollen.
Onze zon is dus ook een ster.

Omdat sterren zo groot zijn, heeft men nog een tweede betekenis gegeven aan dat woord "astronomisch".

Buitensporig groot, buitengewoon groot, heel groot.

Dat gebouw is indrukwekkend, zo groot, zo sjiek.

Hoeveel het gekost heeft? Ik weet niet precies, alleszins een astronomisch bedrag.

Ben jij geïnteresseerd in de wereld van sterren en planeten?

Zoek dan in de bibliotheek boeken over astronomie.

Of studeer astronomie.

Het is de wetenschap die de objecten in de ruimte bestudeert.

Veel plezier.

Ik vind ook wel eens fijn om naar de zon, de maan en de sterren te kijken.

Maar bestuderen...

Ik laat het over aan de 'wijzen'.

In de periode rond de Kerst kom je die misschien wel ergens tegen?

© Tonny Appermont

176 Kerstlied

Een paar verhalen geleden las je al
over "O Tannenbaum".

Troost je, ik zal het er niet weer eens over hebben.

Er zijn immers honderden mooie kerstliederen.

Eén (voor mij) van de toppers van kerstliederen
werd geschreven door Elly & Rikkert.

De serie verhalen, die ik schrijf gedurende de
tweede helft van december,
zijn overigens opgedragen aan deze twee
bijzondere christelijke artiesten.

Hier komt het:

Een Koning is geboren,
een Koning, een Koning.

Een Koning is geboren.

Heb je 't al gehoord?

Hij kwam op aarde wonen
als baby'tje zo klein
voor alle mensen, ook voor jou
wil Hij de Koning zijn.

Waar is Hij dan geboren
Die Koning, die Koning
Waar is Hij dan geboren?
Ik denk in een paleis

O nee, die Koning die ik ken
De machtigste van al
Die kwam niet in een mooi paleis
Maar in een arme stal

Waar moet Hij dan in slapen
Die Koning, die Koning
Waar moet Hij dan in slapen
Een gouden hemelbed?

O nee, die Koning die ik ken
Die heeft geen bed van goud
Geen pracht en praal, maar o zo kaal
Een kribbetje van hout.

Wat draagt Hij dan voor kleren

Die Koning, die Koning
Wat draagt Hij dan voor kleren
Een jas van hermelijn?

O nee, die Koning die ik ken
Die heeft er zelfs niet één
En ook geen hemdje van satijn
Maar doekjes om zich heen

Hoe kan ik Hem dan vinden
Die Koning, die Koning
Hoe kan ik Hem dan vinden
Weet jij misschien de weg?

Die Koning is dichtbij je
Je hoeft niet ver op reis
Vraag Hem in 't kribje van je hart
Dan wordt het een paleis
Dan wordt het een paleis

Vind je het geen mooie tekst?
En het liedje is al even prachtig.
Je vindt het liedje op verschillende CD's.
Maar ook op www.youtube.com

Zoek maar eens door te klikken op onderstaande link.

<https://www.youtube.com/watch?v=MIWjnywNcTI>

Elly zingt het hier met een kinderkoor.

Heel erg mooi.

Ik hoef er niets aan toe te voegen.

Ik schrijf alleen die laatste zinnestjes nog eens over:

Die Koning is dichtbij je.

Je hoeft niet ver op reis.

Vraag Hem in 't kribje van je hart,

dan wordt het een paleis

Mijn hart is dus een paleis.

Want Koning Jezus woont erin.

© Tonny Appermont

177 Zakkenrollers

Oliver Twist is een heel beroemd personage.

Hij is een uitvinding van Charles Dickens.

Dickens schreef de roman Oliver Twist in 1838.

Dat is bijna 200 jaar geleden.

Toch kent iedereen Oliver Twist.

Dat komt doordat het boek nog steeds in bibliotheken

en boekhandels te vinden is, maar ook
door de film, de tekenfilm, het toneelstuk en de musical.
Oliver was een lieve jonge weesjongen,
maar kwam in de handen terecht van een schurk: Fagin.
Ik ga het verhaal hier niet vertellen,
je moet het boek zelf maar lezen
of op zijn minst naar de film of naar de musical gaan kijken.

Ik twijfelde eraan om in Bilzen te gaan kijken naar straattheater.

Naam: Dickensdagen.

Activiteit: overal theater op straat.

Figuren: iedereen in de stijl van Dickens.

Leuk? absoluut

Prijs: gratis.

Maar... oppassen voor zakkenrollers!

Echte zakkenrollers.

Waar er veel volk op straat loopt,

waar iedereen haast tegen elkaar botst,

moet je ervoor zorgen dat je portefeuille veilig is opgeborgen.

Let op voor je smartphone of iPhone.

Zakkenrollers pikken je spullen.

Dus als je op de trein bent of in de bus,

in de metro, op de vlieghaven,
op de markt, op een voetbalmatch...
Let op!

Oliver Twist zal je niet meer bestellen.
Wel moderne versies van Oliver Twist:
zakkenrollers.
Dieven zijn het.
Niet leuk.

En ben je in het buitenland
en je portefeuille is ribbedebie,
dan heb je een probleem.
Een groot probleem.

© Tonny Appermont

178 Kerstmis

25 december.

Ik kan niet anders dan schrijven over Kerstmis.
We vieren dan immers de geboorte van de Here Jezus.
De geboorte van de Zoon van God.
Een geboorte in een stal, een grot of iets dergelijks.
In ieder geval niet in een gerieflijk huis.
In ieder geval niet in een kraamkamer van een ziekenhuis.

Je vraagt je af hoe het mogelijk is.
God, die alles weet van tevoren,
die weet hoe dingen gaan aflopen,
kiest niet voor het comfort van de jaren 2000.

Hij wist dat Zijn Zoon in Bethlehem zou geboren worden,
Hij wist dat de mama van Zijn Zoon
uit het geslacht van David zou komen.
Hij wist alles.
Hij wilde dat Jezus op deze manier zou geboren worden.

Je vindt het ontroerende kerstverhaal in de Bijbel.
Later inspireerde de here God J.S. Bach om dat
geboorteverhaal op een prachtige manier op muziek te zetten.
Eerder (en later) hadden componisten
ook al het geboorteverhaal van Jezus Christus als uitgangspunt
voor hun oratorium gebruikt.

Bach begint op een ongebruikelijke manier aan zijn oratorium.
Vooraleer het koor zingend mag verkondigen
"Juich en jubel, prijs de dagen!"
(Jauchzet frohlocket, auff, preiset die Tage)
laat hij even de pauken enkele rake slagen geven.
Het doet denken aan de hamerslagen op het kruis van Golgotha.

Ik luister met veel eerbied naar mooie kersatoria,
ik geniet van zoveel prachtige kerstliederen.
Geen enkele geboorte heeft ooit zoveel aandacht gekregen.

Beroemde mensen mensen worden wel eens herdacht:
we vierden de 250ste geboortedag van Mozart
(dat vierden we dan in 2006).

Op dezelfde manier hoor je soms iets van andere
beroemde mensen uit het verleden.

Maar telkens weer: elk jaar op Kerstmis vieren
duizenden mensen de geboorte van de Here Jezus.

Op veel plaatsen zwijgen de wapens die dag
midden in anders zo hevig oorlogsgeweld.

Gelukkig zijn er nog mensen die heel veel respect
hebben voor de Zoon van God.

Hopelijk ook jij.

© Tonny Appermont

179 Kerstzonnebloem

Kerstzonnebloem.

Ik hoor je al denken.

Haha, wat is dat nu weer?

Dat bestaat niet!

Ik verzeker je dat kerstzonnebloemen
wel degelijk bestaan.

Net als kerstmarkten, kerstconcerten
en kerstliederen.

Dat kerstzonnebloemen uitzonderlijk zijn,
klopt natuurlijk.

Je kunt ze niet kopen in de Delhaize.
En je vindt ze ook niet in de Carrefour.
En zeker niet in de Aldi.

Zijn die kerstzonnebloemen dan zo duur?

Ik zal je het geheim maar verklappen.
Er zijn in Vlaanderen en in Nederland
enkele scholen met de naam
"De Zonnebloem".

In één van die scholen,
ik ken ze heel goed,
want ik heb er zelf lesgegeven,
mochten de kinderen zelf een zonnebloem
knutselen voor de kerstboom.
Geen kerstballen of slingers in de boom.
Neen, deze keer alleen flikkerende lichtjes
en ... kerstzonnebloemen.

Als de kerstvakantie begint, mag je
jouw kerstzonnebloem mee naar huis nemen.
Dan kan je ze thuis in de kerstboom hangen.

De juf zegt: wat vind je ervan als we de tekst
van een kerstliedje op de kerstzonnebloemen schrijven?
Dat liedje dat Harry Govers schreef,
Kom we gaan het zingen!

Jullie mogen meezingen met het filmpje op Youtube.
En dan klikt de juf op [https://www.youtube.com/watch?v= dzJmlt9r28](https://www.youtube.com/watch?v=dzJmlt9r28)
en het bord begint te zingen!

De kinderen zingen uit volle borst het liedje mee:

Heel gewoon, heel gewoon.

Niemand had het zo verwacht.

Geen paleis of een dure woning.

Wie had dat ooit gedacht?

Door te worden als een kind heel eenvoudig,

door te worden als een kind heel klein,

kon Hij onze Koning worden,

kon Hij de Redder zijn.

De woorden

heel, gewoon, niemand, verwacht,

geen, paleis, dure, woning, gedacht,

worden, kind, eenvoudig, klein,

kon, Koning, Redder, zijn

worden op de zelfgemaakte

zonnebloemen geschreven.

17 woorden uit het liedje voor de

17 kinderen uit de klas.

Vooraleer de zonnebloemen in de boom komen,

moeten de kinderen met hun "zonnebloem"

in volgorde gaan staan,

zoals ze voorkomen in het liedje.

Niet zo gemakkelijk.

Uiteindelijk lukt het.

Dan komen de kerstzonnebloemen in de boom.

Nu lijkt het wel dat de boom zingt.

"Heel gewoon, heel gewoon..."

Het is helemaal niet gewoon!

Ze hebben in de school

een zonnebloemkerstboom,

en in die zonnebloemkerstboom

hangen kerstzonnebloemen.

De vrijdag voor de kerstvakantie

wordt de zonnebloemkerstboom leeggehaald.

Ieder kind krijgt zijn eigen kerstzonnebloem

mee naar huis.

Vandaag is het Tweede Kerstdag.

In de huizen van de meeste kinderen van

de school "De Zonnebloem" staan kerstbomen.

In elke kerstboom hangt er één kerstzonnebloem

met daarom één woordje van dat mooie liedje.

Niemand had het zo gedacht.

Door te worden als een Kind,

kon Hij de Redder worden,

kon Hij de Koning zijn.

© Tonny Appermont

180 Ster

Tegen onze schuur hangt er een ster.
Als het donker is, schittert de ster in de nacht.
Overdag zie je de ster veel minder goed.
Als de zon schijnt, zie je ze nauwelijks.
Hoe donkerder, hoe meer licht.
Een mooi ding.
Het gekke is, dat we die ster al jaren hebben.
En dat het gekke ding nog steeds marcheert.
Het wil precies niet kapot.
Van mij moet het ook niet.
Het lijkt dat dingen, die vroeger werden gemaakt,
langer mee moesten dan de dingen die vandaag worden gemaakt.
Kijk maar eens naar de kerstlampjes,
die het vaak na twee of drie "Kerstmissen" laten afweten.
Hoe meer kapot gaat, hoe liever de fabrieken het hebben.
Kunnen we weer verkopen. Kunnen we weer geld verdienen.

Er bestaan ook gratis sterren.
Die laten het niet afweten, ook niet na 1000 "Kerstmissen".
De sterren aan de hemel zijn immers van een ander kaliber.
Groot en machtig staan ze te stralen aan de hemel.
Je ziet niet dat ze groot en machtig zijn.
Je ziet immers alleen lichtpuntjes,

maar eigenlijk zijn het ongelofelijke grote "zonnen",
die hun licht uitsturen, duizenden en duizenden kilometers ver.

Veel mensen zijn gefascineerd door de sterrenhemel.

Ze kunnen uren naar boven staren.

Ze kennen veel sterren bij hun naam.

Immers, sterren staan op een bepaalde plaats in de hemel.

Ze schitteren net iets meer of iets minder dan andere sterren.

Sommige mensen zijn ook sterren.

Als je heel beroemd wordt, dan ben je een ster.

Iedereen ziet je, iedereen kan je bewonderen.

Toen de Here Jezus geboren werd,
was er een bijzondere ster in de hemel.

De wijzen uit het Oosten hadden deze "koningster" gezien.

Ze volgden de ster en vonden een nog grotere Ster.

Immers, Gods Zoon werd geboren
in een stal in Bethlehem.

Wist je dat één van de namen van de Here Jezus is:

Blinkende Morgenster.

Ik vind het een mooie naam voor mijn Heiland.

Want voor mij is de Here Jezus een Ster.

Veel groter dan de beste zanger,
veel groter dan de beste sportman,
veel groter dan de beste filmheld.

Hij is de grote Winnaar.

Hij overwon de zonde.

Hij overwon de duivel.

Ik vind het heel erg knap.

Het leuke is dat je bij Hem mag horen.

Dicht bij de grootste "Ster" die er ooit was.

Sla de uitnodiging niet af.

Dat zou al te dom zijn.

© Tonny Appermont

181 Onnozel

28 december = dag van de onnozele kinderen.

Vroeger plaagden ze me altijd:

"Gelukkige feestdag!"

"Hoezo?"

"Vandaag is het dag van de onnozele kinderen".

Je kreeg die wens "Gelukkige feestdag!"

meerdere keren per dag te horen.

Velen vonden het leuk om de anderen te plagen.

Tweeduizend jaar geleden was er een verschrikkelijke koning.

Het was Herodes.

Hij was "koning" Herodes.

En hij wilde "koning" Herodes blijven.

Toen kwamen er wijze mannen aankloppen op de paleispoort.

"Is er hier een Koning geboren? Wij hebben zijn ster gezien."

Bij mijn weten wordt er nooit een koning geboren.

Hoogstens een prins.

Die prins kan dan later koning worden (als alles goed gaat).

Was er dan een prins geboren bij koning Herodes?

Ook niet.

Herodes kreeg het benauwd.

Hier in het paleis is er geen koning geboren.

De wetgeleerden erbij halen.

Mannen die de Bijbelse geschriften kennen.

Kan dat zijn dat er ergens een Koning geboren wordt?

De wetgeleerden weten het antwoord:

"In Bethlehem wordt de Messias geboren."

Het werd opgetekend door de profeet Micha.

Herodes stuurt de wijze mannen naar Bethlehem.

"Als jullie hem gevonden hebben, laat het mij weten,
dan kan ook ik hem hulde bewijzen" (zegt hij,

maar hij denkt:

"dan kan ik hem doden".

De wijzen vinden Jezus in Bethlehem,

ze geven hem prachtige geschenken:

goud, wierook en mirre,

maar ze keren niet terug naar Herodes,

maar ze nemen een andere weg.

God vertelde hen in een droom dat ze zo moesten handelen.

Herodes wachtte en wachtte en wachtte en wachtte.

De wijze mannen kwamen niet.

"Ik zal die Koning hebben. Ik laat Hem vermoorden."

En zo werden door de soldaten van Herodes

alle baby's en jongetjes tot 2 jaar vermoord.

Dat waren de "onnozele" kinderen.

Wie er achterbleef?

Bedroefde mama's, bedroefde papa's,

bedroefde broertjes, bedroefde zusjes,

bedroefde opa's, bedroefde oma's,

bedroefde nonkels, bedroefde tantes.

Maar een blijde Herodes.

De pasgeboren Koning was nu eindelijk dood.

Alleen ... de pasgeboren Koning was niet dood.

Jozef en Maria waren weggevlucht
naar Egypte.

Daar had God voor gezorgd.

Je kunt het allemaal terugvinden in de Bijbel.

Als je het mij vraagt:

een prachtig verhaal.

© Tonny Appermont

182 Wandelen

In onze gemeente zijn er heel veel verenigingen.

We hebben heel wat sportverenigingen,
muziekverenigingen, hobbyverenigingen...

Eén van die verenigingen organiseert tussen Kerst
en Nieuwjaar een "kerstwandeling rond verlichte
kapellekes."

De te wandelen route wordt aangeduid door lieflijke
wegwijzertjes: verlichte pijltjes.

Het is echt leuk, want er komen honderden wandelliefhebbers

opdagen.

We moeten vandaag wel oppassen voor koude tenen,
want het is behoorlijk koud en de kou bijt aan je voeten.

Onze viervoeter laat het niet aan zijn hartje komen:
als hij mee mag, is hij blij tot achter zijn oortjes en hij
laat het blijken door behoorlijk zijn staartje
heen en weer te kwispelen.

De mensen van de tuinvereniging, die de wandeling
organiseren, zorgen voor leuke tussendoortjes:
een boterham met kaas, een pannenkoek;
een tas soep, een glühwein...
Immers, telkens je weer een stuk hebt gewandeld,
kom je aan een tentje waar men klaar staat met de verwennerij.

De wandeling is niet gratis, maar je krijgt toch waar voor je geld.
Niet voor niets komen er honderden wandelaars op af.
Sommige mensen wandelen nooit, maar toch willen ze deze ene
"kerstwandeling" niet missen.

De eerste kerstwandeling werd niet georganiseerd door mensen,
maar door engelen.

Lang geleden zei de engel:

"Vandaag is jullie Redder geboren, Christus, de Heer.

Hij is geboren in Bethlehem, de stad van David.

En zo kunnen jullie Hem herkennen:

het Kind ligt in een voerbak en in een doek gewikkeld."

Met deze boodschap stuurde hij de herders op pad.

Ze wandelden (ze gingen) meteen naar Bethlehem
en ze vonden Maria en Jozef en de pasgeboren Heiland
inderdaad in doeken gewonden,
precies zoals de engel had gezegd.

Diezelfde Heiland zou in Zijn eigen leven heel wat af wandelen.

Van Judea naar Galilea.

Van Jericho naar Jeruzalem.

Overal heen.

Wij doen dat nu met de fiets, de auto, de bus of de trein.

Maar dat waren nog eens andere tijden.

Wandel-tijden.

© Tonny Appermont

183 Kerstvakantie

In de meeste christelijke landen hoort er bij Kerst

ook een kerstvakantie.

Heerlijk voor de kinderen en de leerkrachten.

Heerlijk voor de families.

We zijn nog eens bij elkaar.

Voor studenten, die aan de Hogeschool
of de Universiteit studeren,
is dit een blokvakantie, een studeervakantie.
Ze krijgen in januari enkele moeilijke examens
voorgeschiedeld.

De kinderen van de lagere scholen en van de
middelbare scholen hebben meer geluk.

Zij kunnen genieten van twee weken
eens wat anders doen.

Voor sommigen is dat lezen, voor anderen spelletjes spelen,
tv kijken, knutselen.

In ieder geval niet naar school.

Wie weet, er valt misschien nog sneeuw.

Want sneeuwpret hoort ook in de kerstvakantie.

Ik heb al gelezen in de krant dat de dieven
geen kerstvakantie nemen.

Zij vinden het fijn dat het overal lekker donker is
en ze proberen hun slag te slaan
als mensen niet thuis zijn.

Gewoon de deur open breken en pakken
wat je pakken kan.

Pikken wat je pikken kunt.

Niet leuk voor de huiseigenaars.

Weg laptop, weg mooie juwelen

en als er nog ergens een spaarpot staat:

weg spaarcentjes.

De dief vindt het fijn dat hij wat heeft kunnen pakken.

Hij hoeft niet te gaan werken.

Pikken gaat rapper dan werken.

Dat hij de mensen ongelukkig maakt,

zal hem worst wezen.

Hij denkt alleen aan zijn eigen geluk.

Het risico dat hij loopt, neemt hij erbij.

Vroeg of laat zal de politie hem

naar alle waarschijnlijkheid oppakken.

Dan kan hij zijn kerstvakantie in de gevangenis doorbrengen.

Dat is minder interessant.

Mogelijk zijn er gevangenen,

die mijn verhaal nu lezen.

Weten ze dat ze hun zonden bij Jezus mogen brengen?

Jezus is gestorven voor alle mensen,

die hun hart aan Hem willen geven,

dus ook voor dieven en moordenaars.

Als gevangenen hun hart aan Jezus geven,
zal Jezus hun zonden vergeven.
Zij mogen ook bij Jezus komen in Zijn schone hemel.
Mogen ze dan nu meteen de gevangenis verlaten?

Nee hoor.

De straf, die ze gekregen hebben, zullen ze moeten uitzitten.

Wie veroordeeld is tot tien jaar opsluiting,
zal tien jaar in de gevangenis moeten blijven,
maar het wel een geweldig gevoel als je weet:

Jezus heeft mijn zonden vergeven.

Jezus is voor mij gestorven.

Ik mag vrij zijn.

Zelfs de gevangene mag vrij zijn!

© Tonny Appermont

184 Oudjaar

Vandaag is het de laatste dag van het jaar.

Vannacht om 12 uur, dus middernacht,
gaat het weer overal knallen.

In Nederland word je de hele 'laatste dag van het jaar'
geconfronteerd met knallen.

Het knalt echt van 's morgens tot 's avonds.

In Vlaanderen wacht men tot het middernacht is.

Dan schiet men vuurwerk af.

Overal.

Doe jij het ook?

Pas maar goed op.

Elk jaar weer zijn mensen onvoorzichtig met vuurwerk.

De meeste hebben dan ook nog geluk,

maar niet allemaal.

Sommige mensen verliezen een oog,

een vinger of weet ik veel bij het onvoorzichtig afsteken

van vuurwerk.

Als alles goed gaat, is het heel erg mooi.

Voor mensen dan.

Onze hond vindt er niks aan.

Hij heeft schrik van dat vuurwerk.

Ik laat de hond netjes binnen.

Weg van de buitendeur.

Deuren en vensters goed toe,

dat het in de oren van de hond niet te hard knalt.

Toen ik klein was,

gingen we de laatste dag van het jaar

zingen van huis tot huis.

Met de kinderen van de straat.

In onze straat zongen we dan heel luid:

"Helen, petelen,
bouten stun twee telen,
de telen kosten nie kèken
het mètske kos nie sprèke
tentje tentje
goei ne sjoot kokke out..."

lets als:

"Helen, petelen,
buiten staan twee telen,
de telen konden niet schreeuwen,
het meisje kon niet spreken,
tante, tante,
gooi een schoot koeken uit."

Ik weet dus nog altijd niet wat we eigenlijk zongen,
maar we zongen allemaal het liedje
zoals hierboven afgedrukt.

Wat helen is, wat petelen is?

Wie zou het weten?

De deur van het huis ging open,

en de mama of papa van dat huis
strooide dan allerlei lekkers op straat,
vaak ook met nog centjes, kwartjes,
halve frankjes en stukken van 1 frank.

Het was een zaligheid om dit liedje zo een
honderd keer te zingen.

Want we zongen ongeveer aan honderd huisdeuren.

Als de deur van een huis niet openging,
zongen het liedje nog een keer en misschien nog een derde keer.

Als de deur dicht bleef, zongen we:

"Hoog hous, leeg hous,
doa zit een gierege spin in hous."

Vertaling:

"Hoog huis, laag huis,
er zit een gierige spin in het huis."

Misschien zijn er nog plaatsen,
waar er de laatste dag van het jaar
van deur tot deur wordt gegaan
met een bende kinderen.

Misschien bij jullie?

Bij ons in het dorp gebeurt dat niet meer.

Jammer.

Maar wat wel is...

Het jaar is weer voorbij.

Het ging vlug.

Dat jaar was een schrikkeljaar,
we hadden immers ook 29 februari.

Het zou fout zijn om te zeggen:

365 dagen zijn voorbij.

Hier volgt het juiste zinnetje:

366 dagen zijn voorbij.

Dank U Heer,

dat U er was,

elke dag weer.

© Tonny Appermont